

Ο περί της Συμβάσεως επί της Νομικής Καταστάσεως Έξωγάμων Τέκνων (Κυρωτικός) Νόμος του 1979 εκδίδεται διά δημοσιεύσεως εἰς τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 52 τοῦ Συντάγματος.

Ἀριθμός 50 τοῦ 1979

ΝΟΜΟΣ ΚΥΡΩΝ ΤΗΝ ΣΥΜΒΑΣΙΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΝΟΜΙΚΗΣ
ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΕΞΩΓΑΜΩΝ ΤΕΚΝΩΝ

Ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων ψηφίζει ὡς ἀκολούθως:

1. Ὁ παρὼν Νόμος θὰ ἀναφέρηται ὡς ὁ περί τῆς Συμβάσεως ἐπὶ τῆς Νομικῆς Καταστάσεως Ἐξωγάμων Τέκνων (Κυρωτικός) Νόμος τοῦ 1979. Συνοπτικός
τίτλος.

2. Ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ, ἐκτὸς ἐὰν ἐκ τοῦ κειμένου προκύπτῃ ἑρμηνεία. Ἑρμηνεία.
διάφορος ἔννοια—

«Σύμβασις» σημαίνει τὴν Σύμβασιν ἐπὶ τῆς Νομικῆς Καταστάσεως Ἐξωγάμων Τέκνων, τῆς ὁποίας τὸ κείμενον ἐν τῷ ἀγγλικῷ πρωτοτύπῳ ἐκτίθεται εἰς τὸ Μέρος I τοῦ Πίνακος καὶ ἐν μεταφράσει εἰς τὴν ἑλληνικὴν εἰς τὸ Μέρος II τοῦ Πίνακος· Πίναξ.

Νοεῖται ὅτι ἐν περιπτώσει ἀντιθέσεως μεταξὺ τῶν δύο κειμένων ὑπερισχύει τὸ εἰς τὸ Πρῶτον Μέρος τοῦ Πίνακος ἐκτιθέμενον κείμενον.

3. Ἡ Σύμβασις, τὴν ὁποίαν ἡ Κυπριακὴ Δημοκρατία ὑπέγραψε τὴν 1ην Δεκεμβρίου, 1978, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀρ. 17.257 καὶ ἡμερομηνίαν 28ην Αὐγούστου, 1978 Ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, διὰ τοῦ παρόντος Νόμου κυροῦται. Κύρωσις
Συμβάσεως.

4. Τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον ἐκδίδει Διαδικαστικὸν Κανονισμὸν ρυθμίζοντα τὴν πρακτικὴν καὶ δικονομίαν τῶν δικαστηρίων δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου καὶ ἰδιαιτέρως τὴν ἐνώπιον τούτων ἀκολουθητέαν διαδικασίαν εἰς οἰανδήποτε ὑπόθεσιν δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου καὶ καθορίζοντα τὰ ἐπιβλητέα τέλη· Διαδικασ-
τικός
κανονισμός.

Νοεῖται ὅτι μέχρις ὅτου ἐκδοθῇ ὁ τοιοῦτος διαδικαστικὸς κανονισμὸς ἀπαντᾷ τὰ ζητήματα, ἡ δικονομία καὶ ἡ καταβολὴ τῶν τελῶν διέπονται, τηρουμένων τῶν ἀναλογιῶν, ὑπὸ τοῦ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντος Διαδικαστικοῦ Κανονισμοῦ.

ΠΙΝΑΞ
("Αρθρον 2)
ΜΕΡΟΣ Ι

EUROPEAN CONVENTION ON THE LEGAL STATUS
OF THE CHILDREN BORN OUT OF WEDLOCK

The member States of the Council of Europe, signatory hereto.

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its Members, in particular by the adoption of common rules in the field of law ;

Noting that in a great number of member States efforts have been, or are being, made to improve the legal status of children born out of wedlock by reducing the differences between their legal status and that of children born in wedlock which are to the legal or social disadvantage of the former ;

Recognising that wide disparities in the laws of member States in this field still exist ;

Believing that the situation of children born out of wedlock should be improved and that the formulation of certain common rules concerning their legal status would assist this objective and at the same time would contribute to a harmonisation of the laws of the member States in this field ;

Considering however that it is necessary to allow progressive stages for those States which consider themselves unable to adopt immediately certain rules of this Convention,

Have agreed as follows :

Article 1

Each Contracting Party undertakes to ensure the conformity of its law with the provisions of this Convention and to notify the Secretary General of the Council of Europe of the measures taken for that purpose.

Article 2

Maternal affiliation of every child born out of wedlock shall be based solely on the fact of the birth of the child.

Article 3

Paternal affiliation of every child born out of wedlock may be evidenced or established by voluntary recognition or by judicial decision.

Article 4

The voluntary recognition of paternity may not be opposed or contested insofar as the internal law provides for these procedures unless the person seeking to recognise or having recognised the child is not the biological father.

Article 5

In actions relating to paternal affiliation scientific evidence which may help to establish or disprove paternity shall be admissible.

Article 6

1. The father and mother of a child born out of wedlock shall have the same obligation to maintain the child as if it were born in wedlock.

2. Where a legal obligation to maintain a child born in wedlock falls on certain members of the family of the father or mother, this obligation shall also apply for the benefit of a child born out of wedlock.

Article 7

1. Where the affiliation of a child born out of wedlock has been established as regards both parents, parental authority may not be attributed automatically to the father alone.

2. There shall be power to transfer parental authority; cases of transfer shall be governed by the internal law.

Article 8

Where the father or mother of a child born out of wedlock does not have parental authority over or the custody of the child, that parent may obtain a right of access to the child in appropriate cases.

Article 9

A child born out of wedlock shall have the same right of succession in the estate of its father and its mother and of a member of its father's or mother's family, as if it had been born in wedlock.

Article 10

The marriage between the father and mother of a child born out of wedlock shall confer on the child the legal status of a child born in wedlock.

Article 11

1. This Convention shall be open to signature by the member States of the Council of Europe. It shall be subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

2. This Convention shall enter into force three months after the date of the deposit of the third instrument of ratification, acceptance or approval.

3. In respect of a signatory State ratifying, accepting or approving subsequently, the Convention shall come into force three months after the date of the deposit of its instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 12

1. After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe may invite any non-member State to accede to this Convention.

2. Such accession shall be effected by depositing with the Secretary General of the Council of Europe an instrument of accession which shall take effect three months after the date of its deposit.

Article 13

1. Any State may, at the time of signature, or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.

2. Any State may, when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession or at any later date, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend this

Convention to any other territory or territories specified in the declaration and for whose international relations it is responsible or on whose behalf it is authorised to give undertakings.

3. Any declaration made in pursuance of the preceding paragraph may, in respect of any territory mentioned in such declaration, be withdrawn according to the procedure laid down in Article 15 of this Convention.

Article 14

1. Any State may, at the time of signature, or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession or when making a declaration in accordance with paragraph 2 of Article 13 of this Convention, make not more than three reservations in respect of the provisions of Articles 2 to 10 of the Convention.

Reservations of a general nature shall not be permitted; each reservation may not affect more than one provision.

2. A reservation shall be valid for five years from the entry into force of this Convention for the Contracting Party concerned. It may be renewed for successive periods of five years by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe before the expiration of each period.

3. Any Contracting Party may wholly or partly withdraw a reservation it has made in accordance with the foregoing paragraphs by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, which shall become effective as from the date of its receipt.

Article 15

1. Any Contracting Party may, insofar as it is concerned, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2. Such denunciation shall take effect six months after the date of receipt by the Secretary General of such notification.

Article 16

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council and any State which has acceded to this Convention of:

- (a) any signature;
- (b) any deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- (c) any date of entry into force of this Convention in accordance with Article II thereof;
- (d) any notification received in pursuance of the provisions of Article 1;
- (e) any declaration received in pursuance of the provisions of paragraphs 2 and 3 of Article 13;
- (f) any reservation made in pursuance of the provisions of paragraph 1 of Article 14;
- (g) the renewal of any reservation carried out in pursuance of the provisions of paragraph 2 of Article 14;
- (h) the withdrawal of any reservation carried out in pursuance of the provisions of paragraph 3 of Article 14;

- (i) any notification received in pursuance of the provisions of Article 15 and the date on which denunciation takes effect.

In witness whereof, the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Strasbourg, this 15th day of October, 1975, in English and in French, both texts being equally authoritative, in a single copy, which shall remain deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies of the signatory and acceding States.

ΜΕΡΟΣ II

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΕΞΩΓΑΜΩΝ ΤΕΚΝΩΝ

Τὰ Κράτη-μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, τὰ ὑπογράφοντα τὴν παροῦσαν Σύμβασιν :

Θεωροῦντα ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης συνίσταται εἰς τὴν ἐπίτευξιν μεγαλιτέρας ἐνότητος μεταξὺ τῶν Μελῶν αὐτοῦ, ἰδίως διὰ τῆς υἱοθετήσεως κοινῶν κανόνων εἰς τὸν τομέα τοῦ δικαίου·

Σημειοῦντα ὅτι εἰς μεγάλον ἀριθμὸν Κρατῶν-μελῶν ἔχουν καταβληθῇ ἡ καταβάλλονται προσπάθειαι πρὸς θελίωσιν τῆς νομικῆς καταστάσεως τῶν ἐξωγάμων τέκνων διὰ τοῦ περιορισμοῦ τῶν ὑφισταμένων διαφορῶν μεταξὺ τῆς νομικῆς καταστάσεως τούτων καὶ ἐκείνης τῶν ἐν γάμῳ γεννηθέντων τέκνων αἱ ὁποῖαι καθιστοῦν νομικῶς καὶ κοινωνικῶς μειονεκτικὴν τὴν θέσιν τῶν πρώτων·

Ἀναγνωρίζοντα ὅτι ὑφίσταται ἀκόμη εἰς τὸν τομέα τοῦτον εὐρεῖα ἀνομοιότης τῶν δικαίων τῶν Κρατῶν-μελῶν·

Πιστεύοντα ὅτι ἡ κατάστασις τῶν ἐξωγάμων τέκνων δεόν νὰ θελιωθῇ καὶ ὅτι ἡ ἐπεξεργασία ὠρισμένων κοινῶν κανόνων ἀφορώντων εἰς τὴν νομικὴν κατάστασιν τούτων θὰ ἠδύνατο νὰ ὑποβοηθήσῃ τὸν σκοπὸν τοῦτον καὶ συγχρόνως θὰ συνέβαλλε εἰς τὴν ἐναρμόνισιν τῶν δικαίων τῶν Κρατῶν-μελῶν εἰς τὸν τομέα τοῦτον·

Θεωροῦντα, ἐν τούτοις, ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἐπιτραποῦν προοδευτικὰ στάδια δι' ἐκείνα τὰ Κράτη τὰ ὁποῖα θεωροῦν ἑαυτὰ ὡς μὴ δυνάμενα νὰ υἱοθετήσουν ἀμέσως ὠρισμένους κανόνες τῆς παρούσης Συμβάσεως,

Ἐχουν συμφωνήσει ὡς ἀκολούθως :

Ἄρθρον 1:

Ἐκαστον Συμβαλλόμενον Μέρος ἀναλαμβάνει νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν προστασίαν τοῦ οἰκείου αὐτοῦ δικαίου πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης τὰ ληφθέντα μέτρα πρὸς τοῦτο.

Ἄρθρον 2

Ἡ μητρικὴ ἀναγνώρισις παντὸς ἐξωγάμου τέκνου θὰ θεμελιούται ἀπακλειστικῶς ἐπὶ τοῦ γεγονότος τῆς γεννήσεως τοῦ τέκνου.

Ἄρθρον 3

Ἡ πατρικὴ ἀναγνώρισις παντὸς ἐξωγάμου τέκνου δύναται νὰ μαρτυρῇται ἢ ἐπιτυγχάνεται δι' ἐκουσίας ἀναγνώρισεως ἢ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

"Άρθρον 4

Ἡ ἐξουσία ἀναγνώρισις τῆς πατρότητος δὲν δύναται νὰ καταπολεμηθῇ ἢ νὰ ἀμφισβητηθῇ καθ' ὃν τρόπον προβλέπει τὸ ἐσωτερικὸν δίκαιον διὰ τὰς τοιαύτας διαδικασίας, ἐκτὸς ἐὰν τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον ἐπιδιώκῃ νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀναγνώρισιν ἢ τὸ ὁποῖον ἔχει προβῇ εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ τέκνου δὲν εἶναι ὁ βιολογικὸς τούτου πατήρ.

"Άρθρον 5

Εἰς ἀγωγὰς περὶ πατρικῆς ἀναγνώρισεως ἡ ἐπιστημονικὴ μαρτυρία, ἡ ὁποία δύναται νὰ βοηθήσῃ εἰς τὴν ἀπόδειξιν ἢ ἀνταπόδειξιν πατρότητος, δεόν νὰ γίνῃται δεκτὴ.

"Άρθρον 6

1. Ὁ πατήρ καὶ ἡ μήτηρ ἐξωγάμου τέκνου θὰ ἔχουν τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν συντηρήσεως τοῦ τέκνου ὡς ἐὰν τοῦτο ἐγεννηθῇ ἐν γάμῳ.

2. Ὅσακις ἡ νόμιμος ὑποχρέωσις συντηρήσεως τέκνου γεννηθέντος ἐν γάμῳ πέπτῃ ἐφ' ὠρισμένων προσώπων τῆς οἰκογενείας τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρός, ἡ αὐτὴ ὑποχρέωσις θὰ ἐφαρμόζεται ὡσαύτως καὶ πρὸς ὄφελος τοῦ ἐξωγάμου τέκνου.

"Άρθρον 7

1. Ὅσακις ἡ ἀναγνώρισις ἐξωγάμου τέκνου ἔχει ἐπιτευχθῇ ἐναντι ἀμφοτέρων τῶν γονέων, ἡ ἐπὶ τούτων ἐξουσία δὲν δύναται νὰ ἀποδοθῇ αὐτομάτως εἰς τὸν πατέρα μόνον.

2. Δέον νὰ προβλέπεται δικαίωμα μεταβιβάσεως τῆς ἐπὶ τούτων ἐξουσίας αἱ περιπτώσεις μεταβιβάσεως θὰ διέπονται ὑπὸ τοῦ ἐσωτερικοῦ δικαίου.

"Άρθρον 8

Ὅσακις ὁ πατήρ ἢ ἡ μήτηρ ἐξωγάμου τέκνου δὲν ἔχουν τὴν ἐπὶ τούτων ἐξουσίαν ἢ τὴν ἐπιστεῖαν τοῦ τέκνου, ὁ γονεὺς οὗτος δύναται νὰ ἐπιτύχῃ εἰς καταλλήλους περιπτώσεις δικαίωμα ἐπαφῆς καὶ ἐπικοινωνίας μετὰ τοῦ τέκνου.

"Άρθρον 9

Τὸ ἐξωγάμον τέκνον θὰ ἔχῃ τὸ αὐτὸ κληρονομικὸν δικαίωμα ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρός αὐτοῦ καθὼς καὶ μέλους τῆς οἰκογενείας τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρός αὐτοῦ, ὡς ἐὰν εἶχε γεννηθῇ ἐν γάμῳ.

"Άρθρον 10

Ὁ γάμος μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρός ἐξωγάμου τέκνου θὰ ἀποδίδῃ εἰς τὸ τέκνον τὴν νομικὴν κατάστασιν τοῦ ἐν γάμῳ γεννηθέντος τέκνου.

"Άρθρον 11

1. Ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ εἶναι ἀνοικτὴ δι' ὑπογραφὴν ὑπὸ τῶν Κρατῶν-μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης. Αὕτη ὑπόκειται εἰς ἐπικύρωσιν, ἀποδοχὴν ἢ ἐγκρίσιν. Τὰ ἔγγραφα ἐπικυρώσεως, ἀποδοχῆς ἢ ἐγκρίσεως θὰ κατατεθοῦν παρὰ τῇ Γενικῇ Γραμματείᾳ τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης.

2. Ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καταθέσεως τοῦ τρίτου ἐγγράφου ἐπικυρώσεως, ἀποδοχῆς ἢ ἐγκρίσεως.

3. Ἐναντι ὑπογράφαντος Κράτους τὸ ὁποῖον ἐπικυροῖ, ἀποδέχεται ἢ ἐγκρίνει μεταγενεστέρως ταύτην, ἡ Σύμβασις θὰ ἀρχίσῃ ἰσχύουσα μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως τοῦ οἰκείου αὐτοῦ ἐγγράφου ἐπικυρώσεως, ἀποδοχῆς ἢ ἐγκρίσεως.

“Αρθρον 12

1. Μετά την έναρξιν Ισχύος της παρούσης Συμβάσεως, ή εξ Ύπουργών Ήπιτροπή του Συμβουλίου της Εύρώπης δύναται νά πρoσκαλέση οιονδήποτε Κράτος-μή μέλος όπως προσχωρήση εις την παρούσαν Σύμβασιν.

2. Ή τοιαύτη προσχωρήσις πραγματοποιείται διά της καταθέσεως παρά τῷ Γενικῷ Γραμματεῖ του Συμβουλίου της Εύρώπης ενός έγγραφου προσχωρήσεως λαμβάνοντος Ισχύν μετά παρέλευσιν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καταθέσεώς του.

“Αρθρον 13

1. Πᾶν Κράτος δύναται, κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑπογραφῆς, ἢ ὅταν καταθέτῃ τὸ οἰκείον αὐτοῦ ἔγγραφον ἐπικυρώσεως, ἀποδοχῆς, ἐγκρίσεως ἢ προσχωρήσεως νά καθορίσῃ τὸ ἔδαφος ἢ τὰ ἔδάφη εἰς τὰ ὁποῖα θὰ ἐφαρμόζεται ἡ παρούσα Σύμβασις.

2. Πᾶν Κράτος δύναται, ὅταν καταθέτῃ τὸ οἰκείον αὐτοῦ ἔγγραφον ἐπικυρώσεως, ἀποδοχῆς, ἐγκρίσεως ἢ προσχωρήσεως ἢ καθ’ οἰονδήποτε μεταγενέστερον χρόνον, διὰ δηλώσεως ἀπευθυνομένης εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εύρώπης, νά ἐπεκτείνῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως εἰς οἰονδήποτε ἕτερον ἔδαφος ἢ ἔδαφη καθοριζόμενα ἐν τῇ δηλώσει καὶ διὰ τὰς διεθνεῖς σχέσεις τῶν ὁποίων εἶναι ὑπεύθυνον ἢ διὰ λογαριασμὸν τῶν ὁποίων εἶναι ἐξουσιοδοτημένον νά ἀναλαμβάνῃ ὑποχρεώσεις.

3. Πᾶσα δῆλωσις γενομένη συμφώνως πρὸς τὴν προηγουμένην παράγραφον δύναται, ἐν σχέσει πρὸς οἰονδήποτε ἐν αὐτῇ μνημονευόμενον ἔδαφος, νά ἀνακληθῇ συμφώνως πρὸς τὴν ἐν “Αρθρῷ 15 τῆς παρούσης Συμβάσεως ἀναφερομένην διαδικασίαν.

“Αρθρον 14

1. Πᾶν Κράτος δύναται, κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑπογραφῆς, ἢ ὅταν καταθέτῃ τὸ οἰκείον αὐτοῦ ἔγγραφον ἐπικυρώσεως, ἀποδοχῆς, ἐγκρίσεως ἢ προσχωρήσεως ἢ ὅταν προβαίνει εἰς δῆλωσιν συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 2 τοῦ “Αρθρου 13 τῆς παρούσης Συμβάσεως, νά διατυπώσῃ οὐχὶ πλείονας τῶν τριῶν ἐπιφυλάξεις ἐν σχέσει πρὸς τὰς διατάξεις τῶν “Αρθρων 2 ἕως 10 τῆς Συμβάσεως.

Ἐπιφυλάξεις γενικῆς φύσεως δὲν ἐπιτρέπονται· ἐκάστη ἐπιφύλαξις δὲν δύναται νά ἀφορᾷ εἰς πλείονας τῆς μιᾶς διατάξεις.

2. Ἡ ἐπιφύλαξις θὰ ἰσχύῃ ἐπὶ μίαν πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τῆς παρούσης Συμβάσεως ἔναντι τοῦ ἐνδιαφερομένου Συμβαλλομένου Μέρους. Αὕτη δύναται νά ἀνανεοῦται διὰ διαδοχικὰς πενταετεῖς περιόδους κατόπιν δηλώσεως ἀπευθυνομένης εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εύρώπης πρὸ τῆς λήξεως ἐκάστης περιόδου.

3. Πᾶν Συμβαλλόμενον Μέρος δύναται ἐξ ὁλοκλήρου ἢ ἐν μέρει νά ἀνακαλέσῃ τὴν ἐπιφύλαξιν τὴν γενομένην συμφώνως πρὸς τὰς προηγουμένας παραγράφους κατόπιν δηλώσεως ἀπευθυνομένης εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εύρώπης, ἢ ὁποία θὰ καθίσταται ἐνεργὸς ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας λήψεώς της.

“Αρθρον 15

1. Πᾶν Συμβαλλόμενον Μέρος δύναται, καθ’ ὅσον ἀφορᾷ εἰς ἑαυτό, νά καταγγείλῃ τὴν παρούσαν Σύμβασιν διὰ γνωστοποιήσεως ἀπευθυνομένης εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εύρώπης.

2. Ἡ τοιαύτη καταγγελία θὰ λαμβάνῃ ἰσχύν μετά παρέλευσιν ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας λήψεως τῆς ἐν λόγῳ γνωστοποιήσεως ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως.

"Άρθρον 16

Ὁ Γενικός Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης θὰ γνωστοποιῇ εἰς τὰ Κράτη-μέλη τοῦ Συμβουλίου καὶ εἰς ἕκαστον Κράτος τὸ ὁποῖον ἔχει προσχωρήσει εἰς τὴν παροῦσαν Σύμβασιν :

- (α) ἑκάστην ὑπογραφήν·
- (β) ἑκάστην κατάθεσιν ἐγγράφου ἐπικυρώσεως, ἀποδοχῆς, ἐγκρίσεως ἢ προσχωρήσεως·
- (γ) ἑκάστην ἡμερομηνίαν ἐνάρξεως ἰσχύος τῆς παρούσης Συμβάσεως συμφώνως πρὸς τὸ "Άρθρον 11 αὐτῆς·
- (δ) ἑκάστην γνωστοποίησιν ληφθεῖσαν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ "Άρθρου 1·
- (ε) ἑκάστην δῆλωσιν ληφθεῖσαν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ "Άρθρου 13·
- (στ) ἑκάστην ἐπιφύλαξιν γενομένην συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ "Άρθρου 14·
- (ζ) τὴν ἀνανέωσιν οἰασδήποτε ἐπιφυλάξεως ἐνεργουμένην συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ "Άρθρου 14·
- (η) τὴν ἀνάκλησιν οἰασδήποτε ἐπιφυλάξεως ἐνεργουμένην συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ "Άρθρου 14·
- (θ) ἑκάστην γνωστοποίησιν ληφθεῖσαν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ "Άρθρου 15 καὶ τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν λαμβάνει ἰσχὺν ἡ καταγγελία.

Εἰς μαρτυρίαν τῶν ἀνωτέρω, οἱ ὑπογεγραμμένοι, δεόντως πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτημένοι, υπέγραψαν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν.

Ἐγένετο ἐν Στρασβούργῳ τὴν 15ην Ὀκτωβρίου 1975, εἰς τὴν Ἀγγλικὴν καὶ Γαλλικὴν, ἀμφοτέρων τῶν κειμένων τούτων ὄντων ἐξ ἴσου αὐθεντικῶν, εἰς ἀπλοὺν ἀντίγραφον τὸ ὁποῖον θὰ παραμείνῃ κατατεθειμένον εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης. Ὁ Γενικός Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης θὰ διαβιβάσῃ κεκρωμένα ἀντίγραφα πρὸς τὰ ὑπογράψαντα καὶ προσχωρήσαντα Κράτη.